

Ingemar Österberg har några kommentarer att göra efter första sträckan.

◀ Torbjörn Winzell har just kommit upp ur ett av de sparsamt förekommande vattenhål.

Novemberkåsan 1976

DRAMA I DET SISTA NÄRA STOPP

● Tibros Hasse Hansson tog sin andra raka inteckning i den 8:e Novemberkåsan. Med hela 15 minuter och 3 sekunder till godo på tvåan Ingemar Österberg. Men Hasse hade inte ledningen förrän på första nattvarvet och dramaten för hans del var stor när ljuset slocknade och det tog åtta minuter att lokalisera felet. Tack vare Hasses stora rutin och kalla nerver tog han de åtta minuterna på transportsträckan vilket kostade 30 prickar per minut eller totalt 240 emot 60 och 480 om de tagits på specialsträckan han just skulle starta på.

Dubbelt Torbjörn

Dagsetappen inledde på lördagsförmiddagen med ett varv och fem specialsträckor. Snabbast blev Södertäljes Torbjörn Winzell, Husqvarna, men den gode Tobbe fick ändå finna sig i att ligga två sekunder efter Hallstaviks Torbjörn Jansson, Maico, efter dagsetappen. Torbjörn var snabbast på specialsträckorna men ett förargligt minutfel vid anmälan till en kontroll gjorde att han drog på sig 30 transportprickar.

Att Winzell sedan åkte femte sträckan med en skuren motor och tappade åtskilligt förringar inte prestationen.

– Växellådan känns inte som den ska, sa Torbjörn Jansson under uppehållet före nattetappen. De onda föraningarna slog också in då han fick ge upp på 2:a sträckan under första nattvarvet.

Men då hade ingen egentligen funderat på att tidigare dubbele Kåsavinnaren låg i ledningen.

Märkeskamraten Anders Flodberg från Hammarby MK hade nämligen fått 10 minuter för bra tid på dagsetappen och stått med ledningen ännu strax innan förste man gick ut på nattetappen. De enda som tvivlade på Flodbergs ledning var Flodberg själv och Maicoimportören Börje Jansson. – Anders säger att det inte gått speciellt bra och jag har tagit bilder på de flesta av sträckorna och dom stämmer i så fall inte alls, sa Börje Jansson.

Dynghål knäckte många

Nattetappen började kärvt, åtminstone för de som inte startade allra först. Ett träskhål strax efter starten på första sträckan fick många att fastna. Bland storförarna tappade Torbjörn Jansson cirka 30 sekunder på två rejäla stopp i 90-gradersböjen som inledde svårigheterna. Framhjulet på Maicon försvann obönhörligt i den svarta dyn och det blev tunga lyft innan det bar vidare.

Hasse Hansson kom farande och fick lots av en medhjälpare som sprang framför i ljuskäglan och visade ett framkomligt spår förbi första skithålet och sedan en bättre vinkel innan svårigheterna längre fram. Där andra sögs ner genom att vrida för hårt på gashandtaget visade Hasse suverän gaskontroll och smög fram ovanpå dyn.

Slet här gjorde också farlige Göte Liljegen, från Finland. Men Göte behandlade sin KTM mäterligt och bytte snabbt spår när det blev för svårt. Göte som låg fyra efter Torbjörn

Jansson, Winzell och Hasse Hansson efter dagsvarvet visade att han kunde bli farlig.

Manfall

Men första nattvarvet gav ett rejält manfall. Resultatlistan reviderades ordentligt.

När Torbjörn Jansson bröt på andra sträckan med växellådsfel var det Hasse som gick upp i ledningen. Han hade redan på första sträckan passerat Winzell som inte hade ljus tillräckligt för att stå på ordentligt. Därmed föll den 21-årige södertäljefriskusen stadigt bakåt.

Liljegen bröt efter första nattvarvet då ljuset på hans KTM inte längre ville vara med. Tommy TT Karlsson, femma efter dagsetappen, fick bryta då han körde sönder bromsskölden på sin HVA. Det var fästet på ramen som gick av och tre gånger band Tommy fast bromsstaget med remmar innan det slutligen snurrade runt och slog sönder bromsskölden.

Steve Tell startade aldrig på nattvarvet då han inte fick ordning på bakljuset. En annan 125-förare som fick ge sig var Bernt Enö, tändspolen på hans Zündapp ville inte vara med längre.

Därmed var fem av de tio bästa efter dagsetappen borta. Lars-Erik Johansson och Ingemar Österberg blev de som närmast kunde hota Hasse Hansson medan Winzell fick kämpa med Dag Edlund om femteplatsen sedan Orions Karl-Ingemar Larsson kört suveränt bra på Bill Nilssons Hägglundare och klättrat uppåt i prislistan.

◀ Lars-Erik Johansson, Tibro, går i mål efter ytterligare en hård Kåsa.

▶ Huskvarnas duktiga Dag Edlund i full fart.

◀ Här är det bråttom när Olle Ekman har stannat vid sin servicebil på sista nattvarvet.

▶ Segerherren Hasse Hansson navigerar mellan kärrhålen med sin Husqvarna.

PA HASSES FEMTE KÅSASEGER

Gott om tid

Gott om tid hade Hasse Hansson när han gick ut på sista varvet. Ledningen före klubbkamraten Lars-Erik Johansson var nära 11 minuter och sedan följde tätt, tätt Winzell, Österberg, Karl-Ingemar och Dag Edlund.

Men alla verkade ligga på behörigt avstånd. Ända till dess ljuset slocknade för Hasse just som han skulle köra in till start på fjärde sträckan på andra nattvarvet. – Jag vände och körde tillbaka till min servicebil. Vi startade med att undersöka kablarna men de var hela. Slutligen kom vi på att ljusomkopplaren kortslöt och det var bara att slita bort tamparna och koppla förbi på helljus.

Ytterligare en gång fick Hasse hjärtat i halsgropen innan han stod som segrare på målbryggan i Skyttorp. På sista sträckan barkade det iväg ut i skogen med Husqvarnan åt ett håll och Hasse åt ett annat. – Nu är det väl slutåkt tänkte jag där jag låg i grannriset, sa Hasse efteråt. Men tänk att där låg "Qvarnan" och spann som en katt, det var bara att resa upp den och köra vidare.

Sämre gick det för Lars-Erik Johansson som tappade andraplatsen på en vurpa på tredje sträckan. Lars-Erik hade lagt omkull i en böj då bakhjulet högg tag i något och cykeln bröt över. Lars-Erik slog vänstra axeln ordentligt och bröt sönder ljusrampen. Han fick köra fjärde sträckan med ljusen pekande fel innan han kunde rätta till det före sista sträckan. – Att jag hade ont i axeln märkte jag inte förrän jag kommit i mål.

Kåsaplock

Misshumör

● Det stämmer inte ett skit. Banan är bra men jag åker hur dåligt som helst, en arg Hasse Bengtsson efter dagsetappen.

Djupt

Djupt satt Olle Ekman i det absolut sista surhållet på sista nattsträckan. – Det var bara tanken som syntes ovanför dyngan och han var nog bra slut för han låg med hakan ovanpå tanken, sa Hasse Hansson när han kom i mål.

– Tappade 23 minuter. Hade grävt loss nästan hela cykeln med bara händerna då Åke Spångberg stannade och hjälpte mig loss, sa en besviken Olle när han äntligen kom i mål.

Bra ljus

Standarden på ljuset var betydligt bättre i år än tidigare. Militärerna, Maicostallet och flera andra hade ljus fullt i klass med Hasse Hansson.

Tyvärr kom Torbjörn Winzell och Göte Liljegren, två av de få som kan göra livet surt för Hasse Hansson, med standardbetonat ljus vilket gjorde att de inte hade stor chans på nattvarven.

Nöp

Vilken tur jag hade, motorn nöp och en kille fick hjälpa mig att skjuta igång. Vi sprang säkert 500 meter innan den tände och då orkade den bara hålla sig igång om jag hade minst halvgas. Turligt nog lossnade tydligen kannringen igen för när jag hade kört femte dagssträckan lite försiktigt så gick den riktigt bra igen, sa en glad Torbjörn Winzell fram på nattkröken.

Frälst

– Automatiken gör det mycket roligare att åka motorcykel igen, sa Björn Bäck som var en av många med Huskvarnas nya automatlåda. En 12:e placering blev det för Björn som tyckte att automatiken fört in en ny dimension i mc-körningen.

Favorit

Publikfavorit var Lerums Åke Spångberg som körde Kåsans ende fyrtaktare en encylindrig 500 cc Yamaha. Det gjorde Åke med den äran – en femtonde plats blev det i slutprotokollet. – Blir inte dynghålen alltför djupa så ska det nog gå bra, var hans kommentar före start. Sen körde han elegant utan att fastna.